

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvim Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

Regula Cancellariæ de verisimili notitia cum suis scholiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

stitit, quando non sunt secundum formam & stylum curiæ conceptæ, & literæ gratiæ tam ad vacaturam, quam ad vacantiam: unde sapius consului mandatum de prouidendo transcribendum, in quo erant clausulæ quæ non debent apponi ex forma foliæ regni Franciæ, posita in concord. in forma mandat. unde cum quoddam mandatum haberet clausulam, quod duxerit acceptandum, dixi esse transcribendum, & illam clausulam expungendam: alioquin mandatum non valebit.

Cautela pro pensio- ne interpo- sita sine consensu.
12 Item sicut in beneficialibus non datur confirmatio, ita nec in pensionibus: sed si is, qui imposuit pensionem coram legato mortuus fuerit, & sic non possit nunc consentire, cautela erit, quod fiat coram Papa bullæ reformatio, attento quod interuenit consensus illius, qui tunc soluere pensionem tenebatur: & quod literæ expediantur sine nouo consensu, cū derogatione regulæ de consensu, quæ est Innoc. 8. n. 43. & repetita à Iulio 3. Non negotamen electionum confirmationes fieri posse ab his, ad quos de iure spectat: *vt c. si. cum siml. de elect. lib. 6.*

13 Alios casus in quibus bulla sit transcribenda, scripsi in præcedente questione, quæ contra bullam opponi possint, & ubicunque non est secundum signaturam concepta, & est in ea aliquis defectus, tunc rectè transcribi cura, antequam inchoatus sit processus, vel postea si liceat: sed facilius est ante.

Nomina- tiones quæ do corrigi possunt.
14 De nominationibus corrigendis idè dici posset, vt quando secundum stylum non sunt conceptæ, corrigi possint: & si error appareat, aliàs regulariter non: vt docui in tract. nominato. q. 9. num. 6. superest vt regulam cancella. explicemus, quam subiicio.

Ista regula est recepta & in curi- is parla- mentorum registrata, & lex regi effecta.
Regula cancella. de verisimili noticia, cum suis scholiis. Item voluit & ordinauit.

GLOSSA PRIMA.

Ista regula secundum numerum regulæ cancellariæ est 28. Innoc. 8. & est utilis,

fuitq; recepta & registrata in Parlamento Paris. anno 1493. die 20. Nouembris. & vbiq; in regno Franciæ recepta & in forensi iudicio ad vnguem seruatur, estque lex regni effecta, adeo quod sicut Imperator legem (vt dicunt) canonizatam & à canonibus approbatam non potest reuocare, licet eam legem ex libro tollat: *vt docet Geirard. de Peira singul. 28. pro hoc facit glos. in verb. capitali, in cap. imprimis. 2. quest. 1. & glos. in verbo, anniuersarie. Cod. de colla. donat. lib. 10.*

2 Sic nec Papa regulam incorporatam & descriptam in registris curiæ, etiam si tollat illam, nam eo casu seruabitur tanquam lex regni, non tanquam Papæ regula: hoc asserit Bened. in repetit. ca. Raynuitus, in verb. si absque. in 2. de substatu. fidei. n. 42. & seq. de testa. scripsi in tract. nomina. q. 5. n. 15.

3 Et qui prius eam condidit, fuit Ioan. 23. vt docet Gomes. in hac regul. estque à iuris visceribus extracta, maxime ex c. 2. de concess. preb. vbi beneficia antequam vacent non debent impetrari: & nisi vacatio peruenerit ad notitiam conferentis, vel peruenire potuerit. c. quia. illo tit. c. 2. & 3. & illo tit. in 6. nam collatio quæ non est verisimilis, non est credibilis, nec facta creditur. l. cum de indebito. §. i. ff. de proba. l. Macuius. in princ. ff. de leg. 2. & quod longè est à verisimili, est falsitatis quædam imago. Bald. in l. i. col. 3. de seruis fugi. quem referi Feli. in ca. quia verisimile præsumptio.

4 Verisimilitudo enim est cognata natura. Bald. in conf. 180. mortuo. col. 1. vol. 3. cōtra huius regulam non facillè recipitur etiam Papæ dispensatio, tanquam contra naturam quis do recipere statueret non possit. §. in morem, de adoptio. in tur. institut. Panor. in c. debitum, 2. not. de baptis. vix potest quis facere quod quis citius veniat, quam naturæ possibile sit: & ideo derogatio huius regulæ non recipitur in hoc regno, nisi vt inferius dicam, cum naturam seu naturalia nullus mutare possit. §. sed naturalia, de iur. nar. in inst.

5 Nec probatio contraria in hoc casu recipitur: vt in c. filii, de heret. in 6. etiam si quis contra vellet probare se per necromanticum & risimilem dæmonem adlatum intra vnum diem recipitur. *quia*

quia tantummodo verisimile admittetur, videlicet quod eques cursor Romam potuit ire sex diebus ex Lutecia, vel Lugduno quinque, hoc recipietur. Ex Tholo-
sa autem octo, vel septem: distinguenda autem sunt tempora, ætatis videlicet & hyemis: in legato tamen inspicitur, an equi celeres essent designati ad illum locum, in quo ipse degebat, & ex loco in quo ob-
iit beneficiarius: & tunc cursus velox recipietur, alioqui non: unde in praxi vulgo solet dici *ily a postes assignees*: vt quantum possunt celeriter currere: alioqui per dies computabitur, vt scripsi in l. 3. ff. de ver. sig.

Collatio non verisimilis excluditur.

6 Itaque si inueniatur collatio præmaturæ facta tanquam non verisimilis excludetur: vt vidi in practica seruari: nec est aliqua dispositio tam generalis, quæ ad non verisimilia trahi debeat, teste Ang. conf. 249. super primam, col. 2. vers. pro hac parte: & la son. conf. 141. in ista. col. 8. vers. sexto prædicta. in 2. vol. quamuis Panor. & alii, in d. ca. quia verisimile, de præsump. dicant probationem regulariter contra verisimile admittendum: licet clariore probationes & duriores requirantur, non tamen in hoc casu ultra quam per naturam fieri potuit.

Quod omnes gratia.

GLOSSA SECUNDA.

Omnis gratia verisimilis esse debet.

Requiritur ergo in hac regula: quod sit gratia, & habet locum in quacunque gratia per istum text. omnes gratia: qui totum dicit, nihil excludit. l. à procuratore. C. mand. siue fuerit collatio, præsentatio, siue institutio, nominatio, vel alia quæcunque prouisio noua, vel simplex, vel perinde valere, si neutri, subrogationis, seu alia, de quibus inferius dicitur, cum omnes gratia dicantur, clem. gratia, de rescr.

Gratia etiam motu proprio concepta non verisimilis sit.

2 Etiam procedit hic text. si motu proprio gratia facta esset, tunc vt euitetur fraus, quæ fieret apponendo hanc clausulam: tunc etiam quia hæc clausula non tollit ambitionem impetrantis, nec votum captandæ mortis: ad hæc quia eadem ratio procedit in collatione proprio motu facta, quæ ad petitionem quo ad istam regulam, ergo

idem ius erit. l. illud. ff. ad leg. Aquil. & hoc asserit Gomef. in hac reg. q. 2. & maxime quia hæc clausula motus proprii non potest immutare naturam, nec facere plus quam natura facere possit: vt scripsi in forma men. in gl. motu proprio. in concor.

3 Primo iste text. non habet locum in gratia delinquenti facta, quia hæc regula de hac non loquitur: & cum de ea hoc non inueniam statutum, hoc non extendam: nec est aliqua lex tale quid dicens, rex. in §. fin. autem in a. i. de non eligendo secundò nubes. col. 1. quia gratia appellatione venit Papæ concessio in beneficiis. cap. gratia. de rescrip. in 6. clem. gratia. illo tit. Archid. in c. gratia. i. quæst. 1. & sic gratia concessa delinquenti non impugnatur ob hoc, quod præmaturæ fuerit concessa: quia hominidam illum furia Orestis tenebant, & illum præcurrere faciebant: vt dicitur etiã de Cain, postquam occiderat fratrem, Genes. 4. & in verbis seq. declaratur de beneficiis ecclesiasticis.

Gratia delinquentis an uiuetur per non verisimile.

4 Secundò non habet locum in resignatione causa permutationis, quia non est simpliciter gratia, cum collator teneatur conferre permutanti. cap. vno, de rerum permutatione. in 6. & in clem. & quia hæc regula loquitur de vacatione per obitum, vt dicitur: & hoc docet Cassador. in decisio. 1. super hac regula.

Verisimilitudo non vitiat permutationem.

Quas de quibusuis beneficiis ecclesiasticis cum cura, vel sine cura secularibus & regularibus.

GLOSSA TERTIA.

Tertio non habet locum in beneficio, seu in officio Regis, vel Imperatoris, seu alterius principis, cum hic in beneficiis ecclesiasticis tantum statuatur: de quibus in rub. vt ecclesia. beneficia sine diminutione confer. & beneficium ecclesiasticum non potest obtineri sine canonica institutione, reg. 1. de reg. iur. in 6. & cap. Felicis, de penis. illo lib. & sic est distinctio inter beneficium ecclesiasticum & temporale, & in officii Regis non fuit recepta huius regulæ allegatio

In officio Regis non habet locum ista regula de verisimili.

Arestum.

gatio à senatu, sed status adiudicatus officii apparitoris illi, qui celerius officium à Rege impetrauerat, anno 1542. die 22. Decembris: & pronuntiatum fuit in d. curia: non esset tamen malum quòd etiam seruaretur in officiis Regiis propter magnas ambitiones currentium ante tempus, & rationes supradictas.

In beneficiis tam regularibus, quam secularibus, dignitatibus, & quibusuis beneficiis habet locum hæc regula.

Habet tamen locum hæc regula, siue beneficia sint secularia, siue regularia, siue sint curata, siue non, vt hic dicitur, etiam comprehendit hic dignitates & officia ecclesiastica, licet hic non exprimantur nominatim: sed quia text. dicit de quibusuis beneficiis ecclesiasticis, & appellatione beneficii ecclesiastici: & dignitates, & officia ecclesiastica continentur. *ca. Postulasti, de rescr. in gl. in c. a. de reg. iur. in 6. & in cle. Auditor, de rescr. scripsi in concor. tit. de col. §. volumus, in verb. beneficia, & supra in princ. huius lib. & quia est eadem ratio & maior in dignitatibus & officiis ecclesiasticis, quam in aliis beneficiis: ergo eadem decisio locum habebit, per l. illud. ff. ad leg. Aquil. & si qua fuerit antiquioribus causis similis, seu maior ratio habebit locum. *rex. in §. Porro, que fuit prima cau. benef. amitt. & in istis maior est ambitionis ratio, & votum captandæ mortis alienæ, ergo in illis habebit locum, postquam in illis non inuenitur statutum contrarium, etiam propter verbu quibusuis, quod est generale per text. in l. proinde. 2. §. 1. ff. ad leg. Aquil. & l. 3. §. quacunque, de noxa scripti in l. creditorum. ff. de verb. sign. & quia fauorabilis est hæc regula: vt supra dixi: & quia non potest immutare id, quod est naturale.**

Per obitum quarumcunque personarum vacantibus.

GLOSSA QUARTA.

In priuatione, vel alia vacatione non procedit hæc regula.

Quartò non habebit locum, si alio modo vacet, quam per obitum, utpote per priuationem: nam si scirem quendam Archidiaconum priuandum die 10. Iulii, & mitterem curiorem ad Papam, qui die 10. priuationis mihi illum conferret, valeret collatio, etiam si illo die mo-

riatur priuatus: quia beneficium non vacat per obitum, sed per priuationem: nec dicitur de obitu captandæ mortis hoc casu. Ratio diuersitatis est, quia posset quis machinari in morte alicuius, & ideo vt votum captandæ mortis auferatur, iuxta cap. 2. & 3. de concess. preb. statuitur hoc, sed non in priuatione, vel in alia vacatione, ob id in illa locum non habebit, etiam si iudex procurasset priuationem, quia priuatus potest appellare: adhuc etiam regula non habet locum, nec procedet ista regula, si falso rumore perlato de morte alicuius, aliquis ecurrerit, & impetrauerit, per l. ff. de her. inst. sed à die obitus computabitur tempus, vt hic: alioqui posset quis illum fallum rumorem inferere, & currere, & postea talem interficere, [vel procurare vt ille falsus rumor allegetur.]

Quintò non proderit hæc regula, cum illi per Papam sit derogatum: ob id si resignans moriatur antequam Papa conferret, tunc si procurator resignet post illius obitum: & Papa conferat, etiam si per obitum vacet derogando huic regulæ, valebit illa collatio: quoniam de hoc Gomefius multum dubitet & distinguat: aut impetrans per resignationem, esset impetraturus, etiam per obitum, & tunc res est expedita, quòd hæc regula locum habet, secus si non esset impetraturus: & stabitur iuramento procuratoris: hæc ille. Sed hæc conciliatio non sapit: quia verisimile est, quòd omnis impetrans per resignationem esset impetraturus etiam per obitum: & stare iuramento procuratoris de eo, quod ignorat, est periculosum: ob id ego puto duos esse hic casus, primus si constituens procuratores ad resignandum mortuus fuerit ante resignationem, non valebit collatio Papæ per resignationem tantum facta, quia nõ vacauit per resignationem. *c. Susceptum, de rescr. lib. 6.* tamen si hoc casu huic Papa etiam per obitum conferendo derogauerit regulæ, valebit sua collatio: quia iusta fuit itineris arreptio ante mortem, cum haberet procuratorium ad resignandum: & cessant rationes regulæ, ergo & dispositio: & sic consuluit Aymo Crauer.

Cratet. *conf. 88. queritur, in 2. q. & ita seruamus in regno, dummodo à tempore mandati seu procuratorij verisimiliter potuerit cursor accedere ad curiam.*

Secundus est casus à quo tempore computetur, & respondet *infra* à die obitus: nisi quis antea iustam habuerit causam: *vt inferius dicitur: & de hoc scripsi in §. declarantes, in gl. iure præuentionis, de mand. Apostol. in concordat.*

Sexto non habet locum hæc regula in deuolutione, quia statim finitus sex mensibus valebit Papæ prouisio, *per c. 2. de concess. præben.* quia cessant hoc casu rationes huius regulæ: nam iuste potuit sibi provide intra sex menses, vt iter pararet, & postea impetraret.

In antea fecerit.

GLOSSA QUINTA.

ET sic loquitur in Papa: sed quia eadē ratio versatur in legato, & ordinario, ob id etiā in illis locum habebit: possit enim quis in mortem alterius machinari, & postea ad Ordinarium currere, & petere ab eo beneficium, certè vt mortis captandæ occasio tollatur: quod hic in Papa statuitur, & in aliis ordinariis seruabitur, & vt ambitio vitetur *per c. 2. & 3. de concess. præben. in 6. huius sententiæ est gl. in verb. faciendas. §. neque. de coll. in prag.* quam ad verbum more solito transcribit Io. de Sol. in tract. de benef. in 3. parte. q. 4. 6. & idem consulendo tenuit Dec. *conf. 398. in causam s. dicens ita fuisse iudicatum in Parla. Delphi.* Et idem consuluit de Ripa *respon. 16. reg. & in c. 2. si. de rescrip.* Sic etiam fuit sæpius iudicatum in Parlamentis Fran. maxime in Sena. Pari. anno 1537. die 29. Augusti, in causa vnius præbendæ sanctæ Radegundis Pictauiens. & pro magistro Germano Cornu, contra Tristandum Fretar. & idem fuit Tholosæ iudicatum: *vt scripsi in proem. concord. in verbo facti, idem tenet laf. conf. 104. circa vlt. q. in 1. volu.*

Et ideo præuentiones Papæ non valent, nisi tantum tempus effluxerit, quod interim in vacationes verisimiliter potue-

rint peruenisse ad notitiam Papæ: *vt declar. les non va. ro in proem. conc. etiam si in ea adiciatur clausula generalis, & quouis alio modo vacet, etiam si per obitum: vt solet poni de stylo curiæ Romanæ teste Castiadoro in decis. 29. super regul. cancellariæ, siue impetratio fuerit facta ab eo qui nimis properè impetrauit, siue etiam ab alio, vt vitetur fraus: quia is qui curreret, impetraret prius alteri & postea sibi: vnde huic fraudi obuiandum est. & ita iudicauit tenatus Paris. vt supra dixi, & in §. declarantes, in verb. iure præuentionis, de manda. Apost. in concordat.*

Etiam procedit hæc regula, si is qui habebat beneficium in commendam, more retur ex mente regulæ: & quis illud beneficium præproperè impetraret per obitum commendatarij, tunc quia sic vacat, cum commenda sit titulus canonicus: *vt scribā lis. inferius in materia commende, & in tractat. de pacif. poss. in 5. ampliat. & Comte. hic. quest. 4. quamuis Cassa. decis. 30. in hac regula dubitet, tamen non est dubitandum: quia iste text. loquitur de gratia in beneficiis ecclesiasticis facta: sed commenda in beneficiis dicitur gratia, quia gratis fit. ca. gratia, de rescrip. in 6. ergo hæc regula locum habebit in commenda cessante: & quia eadem rationes habent locum in eo qui præuenit tempus in commenda, sicut in alio tit. propter ambitionem. & votum captandæ mortis, ergo in ea locum habebit iste text. siue commendatarius mortuus fuerit, & quis illius beneficium præproperè impetrauerit, siue habens in titulum obierit, & alicui fuerit commendatum beneficium, utroque enim casu iste text. procedet.*

Nullius roboris vel momenti sint.

GLOSSA SEXTA.

ET sic cum penitus nullæ sint collationes, istæ priores non proderunt etiam post triennium, tū quia nullæ, vt hic, est nulla, & sic non coloratæ, vt decretum de pacifi. ideo non poss. requirit: tum etiam quia nullum mo-

Z

mentum vel commodum afferre possumus, vt hic. Vide And. Tiraq. de his verbis plenē scribentem in interpret. l. si vnquam. in verb. reuertatur. in nu. d. c. de reuoc. donat. nec processus in vim talium factus valebit, nec fulminatio, nec alia: vt not. doct. in clem. n. de preben. in verb. momenti.

Nisi per obitum, & ante datam gratiarum huiusmodi tantum tempus effluxerit.

GLOSSA SEPTIMA.

*Tempus
verisimile
quomodo
compute-
tur.*

ET sic computatur tempus à die obitus: vnde etiam si quis currat habens procuratorium ad resignandum, computabitur tempus à die obitus, per hunc text. nisi fuerit huic derogatum regulæ: quia in hoc casu computabitur tempus à die procuratorij, tum quia ad alium modum vacationis procurator Romanus iuerat: tum quia fraus cessat, & nõ datur occasio mortis captandæ: adhuc quia origo prouisionis aspicienda est. l. 3. c. ad Maced. & sic intelligi debet gl. in d. verb. Faciendar. §. neque, de colla. in prag. & solent hodie cursores, qui ante diem procuratorij currere cœperint, impetrare beneficium pluribus diebus: & postea impetrans habebit illam impetrationem, quam voluerit: sed hoc est iniquum: ideo bonum esset statuere, ne in vim vnus procuratorij plures fiant prouisiones: quia per procuratoria aliquando post decem annos prouisiones expediebantur, bonum est quod post annum non valeant: vt fuit Tholosæ iudicatum, & etiam in hoc regno statutum in ord. Reg. iii. De la reformation des prouisions. articul. 10. quia obliuio præsumitur. l. peregre. ff. de acq. poss. & si ille memor esset procuratorij, verisimile est, quod reuocaret illud, cum non sit verisimile, quod quis velit resignare beneficium, quod multis & laboribus, & expensis, quod sustentari valeat, acquisiuit. ca. si per hoc, de renuncia. Plenus tractabo in 3. parte. iii. de procur. ad resignand. consir.

Quod interim vacationes ipse de locis in quibus persone predicta decefferunt.

GLOSSA OCTAVA.

Computabitur ergo tempus ex illo loco, in quo deceffit, non in quo valetudine prius affectus fuerit per istum text. quid si reperiatur impetratio & obitus eodem die: Respondeo, præsumetur quod mors præcesserit, & sic valebit impetratio, & collatio: quia in dubio illud præsumitur præcedere, quod ad validitatem actus est necessarium. l. cum in testamento. §. hoc verba. ff. de hered. inst. & ibi Bal. & præsumi debet vt actus potius valeat, quam pereat. l. quoties. ff. de rebus dub. hoc expressim decidit Cassador. in dec. 21. super hac regu. cancel. & Card. in rub. de preben. dicens hoc verum, dummodo sit huic regulæ derogatum: ergo impetranti non incumbit onus probandi, quod mors præcesserit, teste Gomez. q. 6. sed valebit etiam sine derogatione: quia si iuxta curiam Romanam quis decefferit intra vnam diem, & quis eodem die impetrauerit, valebit impetratio sine derogatione: quia verisimiliter potuit peruenire notitia ad Papam, & tunc non est contra regulam: & si non requiritur illius derogatio: etiam valebit collatio facta ab ordinario eodem die quo quis mortuus est, si notitia obitus verisimiliter potuerit ad eum peruenire illo die, alioqui non: vt hic etiam si probare quis vellet illum fuisse mortuum longe post meridiem: & ab eo tempore non potuisset peruenire ad ordinarium, verisimiliter, vt hic.

Ad notitiam eiusdem domini nostri verisimiliter potuerit peruenisse.

GLOSSA NONA.

Certum est quod si quis promiserit mihi dare Tholosæ ceterum, inest tempus quo illuc proficisci possim, & antea non

te non potero illum conuenire: *text. in l. Continuis. §. a. ff. de verbo. oblig. text. in l. Si periculum. §. idem dicendum. de sta. libe. & citatus sine termino tenetur quanto citius potest comparere, reseruat sibi tempore, quo possit proficisci. ca. Cum parati, de appellat. vbi Panor. in vlt. nota.*

Et quamuis ante istam regulam collationes factæ à Papa, vel eius executore de beneficio vacante, licet vacatio ignoraretur, valerent: *vt scribit Ioann. Monach. in cap. Si tibi absenti, de prebend. in 6. Rota decis. 172. nota quod vbi executor, in antiquis. [Sub ite. de prebend. decis. 36.] & idem est dicendum in ordinario, qui poterat conferre beneficium, si vacat. gloss. in c. 2. de elect. in 6. & Lapus allega. 6.*

Collatio- nes si vacat hoc die non valent nisi sine verisimilitate. Tamen hodie istæ collationes sunt nul- læ, à quocunq; factæ fuerint: tum quia hoc est irritum per hanc regulam. Et con- ualent nisi cupiscentiam nesciebant peccatum esse, nisi lex prohibuisset. *cap. nam concupiscentiam, de consuetudine. idem in ista præcoce collatione, nisi fuisset per hanc regulam prohibita: & sic non est opus ad iura contraria responde- re, quæ non habent locum per istam regula- nam: nam esto quod ordinarius possit con- ferre, si vacat, & Papa: tamen illa collatio non valebit, nisi tantum tempus effluxe- rit, quod collationes verisimiliter potue- rint peruenisse ad notitiam collatorum: alioqui nunquam Papa iure præuentionis conferret, quia singulis diebus ordinarius conferret singula episcopatus beneficia si vacarent: & postea quando audiret mor- tem alicuius, expediret collationem ab il- lo die mortis: & infinite fraudes fierent, ac falsitates, quibus obuiatur per istam regulam: necesse est igitur, vt ista regula feruetur in quocunq; collatore. Si vis multa videre de verisimilitudine, lege do- Andream Tiraque. in interpreta. l. si vnquam, in princip. C. de reuocand. dona. vbi multa mo- re suo congerit, non tamen loquitur de ista regula, quod miror, cum omnia plenè videatur perlegisse.*

Verisimi- tudo an per mare Ethabet locum hæc regula, siue iter fa- ctum fuerit per mare, siue per terram: nã si quis diceret se ex Aquis mortuis fuisse

Romam vno die, non est verisimile: & id. *habent lo- eo possit opponi hæc regula, licet aliter cum fieri debeat computatio per mare, quam per terram. docto. in l. a. ff. si quis cauio. scripsi in l. in itinere, de verb. signific. ff. alia licet perle- gere per Gomesne plura.*

De Deuolutionibus.

Rescriptum deuolutionis est, quando *Deuolutio quid.* impetratur à Papa beneficium, quod longo tempore vacauit, in quo sic dicitur. Quod beneficium vacauit tanto tempore, quod secundum statuta Lateranen. concilij ad nos sit collatio illius deuoluta: quod probat text. in c. Cum nostris, & c. literas, de concess. prebend. c. vnic. vers. porro, vt ecclesiastica benef. non quod Papa non possit ante conferre: *vt infra dicam: & abunde scripsi in §. Si quis vero. de colla. in concord. quam deuolutionem Budæ. in foren. caducum vocat, quod aibi in ut. de verb. signific. explico in l. silua §. glans caduca. [Hoc verbo deuolui, vtitur iurisc. in l. si. ff. de bonis damn.]*

2 Primò quaero, intra quod tempus be- *Quælibet beneficia intra quod tempus cõ- ferendæ.* neficiis prouidendum sit. Resp. Mandata- rius, quado vacant duo beneficia per obi- tum vnius, si in suo mandato habeat clau- sulam motus proprii, habet decem dies ad eligendum, vtrum velit beneficium acce- ptare. *ca. si pluribus. de preb. in 6. qui tamen non potest requirere beneficium in hoc regno sibi conferri ante mensem præsen- tationis finitum: vt est in forma manda. in con- cord. Is vero qui optionem præbendæ ha- bet, intra viginti dies optare debet. ca. fin. de consuet. lib. 6.*

3 Patronus verò laicus intra quatuor menses præsentare potest, ecclesiasticus autem patronus intra sex menses. *c. vno, de iure patr. in 6.*

4 Maiores verò dignitates, vt episcopa- les & aliæ, debent intra tres menses tri- bui. *capit. ne pro defectu, de elect. cap. Postquam. 50. distinct. Aliæ verò dignitates inferiores, & quælibet beneficia regulariter debent concedi intra sex menses, siue per electio- nem. c. cum nostris. ca. dilectus. & c. Postulastis. vbi Panor. & alij de concess. preb. siue per col-*